AUGUSTINUS
Österreich (Admont ?), 2. Hälfte 12. Jh.
Seite 21r
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26831
Copyright: Admont, Benediktinerstift

q̃a tē qd̃ in hominib̃ paucissimis factū ē. nc̃ i multis magnusq; pplis ia
mar futurū eē p̃dictū ē. sic illud qd̃ dictū ē. spc̃ aū ñdū erat dat̃. q̃a ihc
ñdū erat glorificat̃. Potē simulē habere questionē. Jsimulē solutionē. Non
enī sine spū scō futura p̃nunciauerūt p̃phē. dūt ñ etiā dñm infantē in spū
scō symeon senex & anna uidua cognouerūt. & hacharias Jelisabeth q̃ de il
lo ñdū nato s; iā ēcepto tanta p̃ spm̃ scm̃ p̃ducerūt. S; spc̃ ñdū erat dat̃
idest illa habundantia grē spiritalis q̃ ēgregati linguis omnium loq̃rentur.
ac sic in linguis omnū gentiū futā p̃nunciaretur ecclā. q̃ grā spiritali
ppli ēgregarentur. qi longe lateq; peccata dimitterentur. Jmulia multū dō
reēciliarentur. Qd̃ g̃. Aut q̃ spiā q̃a diabol̃ de credentiū cordib̃ eiciū foras.
ia fidelū nemīnē tēptat. Imo ū tēptare ñ cessat. s; aliud ē intrinsec̃
regnare. aliud forinsec̃ oppugnare. Nā & muntissima ciuitatē q̃ndo
hostis oppugnat. nec expugnat. Jsi aliq̃ tela ei̇ missa pueniunt. admo
net apls unde ñ ledant. cōmemorat loricā Jscutū fidi. & si aliq̃ndo
uulnerat adē q̃ sanat. q̃a sic pugnantib̃ dictū ē. hec scribo uob̃ ut ñ pec
cetis. ita q̃ uulnerantē qd̃ sequitur audiunt. & si q̃s peccauerit aduocatū
habem̃ ad patrē ihm xpm̃ iustū. ipse ē ppiciatio peccatōrū nrōrū. Qd̃ enī
oram̃ cū dicim̃ dimitte nob̃ debita nra. n̄ ut uulnera nra sanentur. Et
q̃d aliud petim̃ cū dicim̃ ne nos inferas intēptationē. n̄ ut ille q̃ in
sidiatur & certat extrinsec̃ nulla urrūpat ex parte. nulla nos fraude.
nulla nos possit uirtute supare. Quantas libet tam̃ aduersū nos eri
gat machinas. q̃ndo ñ tenet locū cordis ubi fides habitat eiect̃ ē foras.
S; n̄ dñs custodiert ciuitatē. inuanū uigilabit q̃ custodit eā. Nolite
g̃ de uob̃ ipsis p̃sumere. sīn̄ uultis foras eiectū diabolū intro iterū
reuocare; absit aū ut diabolū mundi p̃ncipē ita dictū existimem̃.
ut eū celo Jēr̄ dnari posse credam̃. S; mundus appellat̃ in malis ho
minib̃ q̃ toto itarū orbe diffusi s̄. sic appellat̃ dom̃ in his aq̃b̃ habi
tat̃. sedm̃ qd̃ dicim̃ bona dom̃ ē. Et mala dom̃ ē. ñ q̃ndo reprehendim̃
siue laudam̃ edificiū parietū atq; tectōrū. s; q̃ndo mores Et bonōrū ho
minū Et malōrū. Sic g̃ dictū ē p̃nceps hui̇ mundi. i. p̃nceps malōrū ho
minū q̃ habitant in mundo. Appellat̃ etiā mundus in bonis. q̃ simulat̃
toto itarū orbe diffusi s̄. Inde dic̃ apls. Ds erat in xpo. mundū reēcili
ans sō. His ex quōrū cordib̃ p̃nceps mundi eiciū foras. Cū g̃ duxisset
nc̃ p̃nceps hui̇ mundi eiciū foras. Jego unq̃ si exaltat̃ fuero a terra oma
trahā p̃ me. Quē oma. n̄ ex q̃b̃ ille eiciū foras. Non aū dic̃ omis s; oma.
H enī omnium ē fides. Non ita q; hoc ad uniuersitatē hominū retulit.
s; ad creature integritatē. i. spm̃ Janimā & corp̃. illud qd̃ intelligim̃
& illud qd̃ uiuim̃. illud qd̃ uisibiles & tractabiles sum̃. Qui enim
dic̃ capill̃ capitis uri ñ p̃ibit. oma trahit p̃ se. Aut si oma ipsi homines

i pri cepf mun di.